

செய்வதால் மனிதர்கள் முக்தி, ஜீவன் முக்தியை அடைந்து விடுவோம்'..... இது போன்று அனேகவிதமான வழி கூறுகிறார்கள். வெகு காலமாக பக்தி செய்து கொண்டே வந்தோம் என்று கூறுவார்கள். அதனால் தான் பகவான் வந்துள்ளார் என்பார்கள். நாங்களும் கூறுகிறோம், பக்தி முடியும் பொழுது பகவான் வர வேண்டி உள்ளது. வந்து பக்தியின் பலனை தருகிறார். எனவே அவர்கள் எல்லோரும் பக்தியின் வரிசையில் சென்று விடுகிறார்கள். இதற்கு ஞானம் என்று கூற மாட்டார்கள். சாஸ்திரங்களின் ஞானத்தினால் சத்தி ஆவதில்லை. சிருஷ்டியின் முதல், இடை, கடை பற்றிய ஞானமோ அவர்களுக்கு இல்லவே இல்லை. பழமையான ஞானம் மற்றும் யோகத்தினால் பாரதம் சொர்க்கமாக இருந்தது என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். எனவே அவசியம் பகவான்தான் கற்பிப்பார். மனிதர்களோ இராஜயோகம் கற்பிக்க முடியாது. பகவான் எந்த சகஜ இராஜயோகத்தை கற்பித்தாரோ அதையேதான் பிற்காலத்தில் சாஸ்திரமாக அமைத்துள்ளார்கள். இங்கோ சுயம் பகவான் அமர்ந்து ஞானம் புரிய வைக்கிறார். கீதையில் ஒரே ஒரு தவறு மட்டும் செய்து விட்டுள்ளார்கள். அதாவது பெயரை மாற்றி விட்டார்கள் மற்றும் அவரது காலத்தைக் கூட வேறாக எழுதி விட்டார்கள்.

இப்பொழுது பகவான் நமக்கு ஞானம் மற்றும் இராஜயோகம் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். சிருஷ்டியின் முதல், இடை, கடை பற்றிய ஞானம் வேறு எந்த சாஸ்திரங்களிலும் கிடையாது. கல்பத்தின் ஆயுளைக் கூட நீட்டி முழக்கி விட்டுள்ளார்கள். மனிதர்களோ அதே சாஸ்திரங்களை படித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இந்த சிருஷ்டி என்பது ஒரு விருட்சம் போல என்பதை தந்தை புரிய வைத்துள்ளார். விருட்சத்தில் முதலில் ஒரு சில இலைகள் வெளிப்படுகின்றன. பிறகு அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றன. பல்வேறு தர்மங்களின் இலைகள் காண்பிக்கப்படுகின்றன. உண்மையில் இந்த வேத சாஸ்திரங்கள் எல்லாமே பகவத்கீதையின் இலைகள் ஆகும். அதாவது அதிலிருந்து வெளிப்பட்ட எல்லா சாஸ்திரங்களாகும். உண்மையில் புதிய விருட்சத்தின் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். புயல்கள் ஆகியவை வரும் பொழுது ஒரு சில இலைகள் சட்டென்று வாடி போய் விடுகின்றன, விழுந்து விடுகின்றன. இப்பொழுது நம்முடைய தெய்வீக விருட்சத்தின் அஸ்திவாரம் போடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். மற்ற தர்ம ஸ்தாபகர்கள் நாங்கள் கிறித்துவ தர்மம் அல்லது குறிப்பிட்ட இந்த தர்மத்தின் அஸ்திவாரம் போடுகிறோம் என்பதை அறியாமல் உள்ளார்கள். பிற்காலத்தில்தான் தெரிய வருகிறது, இன்னார் இந்த தர்மத்தின் அடிக்கல் நாட்டினார் என்று. இங்கோ முட்களை மலராக ஆக்க வேண்டி உள்ளது. நாம் தேவதை ஆக வேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். எல்லோருக்கும் சுகம் கொடுக்க வேண்டும். யாருக்கும் துக்கம் கொடுக்கக் கூடிய எண்ணம் கூட வரக்கூடாது. வாயிலிருந்து வெளிவரும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் கூட மனிதனை வைரமாக ஆக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். தந்தை கூட நமக்கு ஞானம் கூறுகிறார். அதை தாரணை செய்து செய்து நாம் வைரம் போல ஆகி விடுகிறோம். உண்மையில் ஆசிரியர் எதற்காக ஒருவருக்கு துக்கம் கொடுக்க வேண்டும். அவரோ படிப்பிக்கிறார். ஆம், நல்ல முறையில் படிக்கவில்லை என்றால் 21 பிறவிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடும் என்பது புரிய வைக்கப்படுகிறது. 21 பிறவிகளுக்காக இப்பொழுதே புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டும். தந்தை கிடைத்திருக்கிறார். அவரைத் தான் பக்தி மார்க்கத்தில் ஹே! பகவான் என்று நினைவு செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சாது சந்நியாசி ஆகிய எல்லோருமே நினைவு செய்கிறார்கள். பகவானோ ஒருவர் தான். ஆனால் அவர் யார் என்பதை அறியாமல் உள்ளார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோ சத்யுகத்தில் இளவரசராக இருந்தார். அவருக்கு யாருமே அனைவரின் துக்கஹர்த்தா சுகக்கர்த்தா என்று கூறமாட்டார்கள். சுகமாக இருந்த அதே ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆத்மா இப்பொழுது துக்கத்தில் இருக்கிறது. பகவானுக்கு இவ்வாறு கூறமாட்டார்கள் அல்லவா? அவரோ துக்கம், சுகத்திலிருந்து தனிப்பட்டவர். அவருக்கென்று மனித சரீரம் கிடையாது. தந்தை என்ன ஸ்தாபனை செய்கிறாரோ அங்கு சுகமே சுகம் தான். அதைத்தான் துக்க ஹர்த்தா, சுக கர்த்தா என்று பாடப்படுகிறது.

நாம் இராவணனின் இராஜ்யத்தில் அரைக்கல்பம் துக்கமுற்று இருந்தோம் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். குறுகிய காலத்தின் சுகம் இருக்கும் மற்றபடி துக்கமே துக்கம் தான். அதை சந்நியாசிகள் காக்கை எச்சிலுக்கு சமானமான சுகம் என்று கூறுகிறார்கள். ஏனெனில் விகாரத்திலிருந்து பிறக்கிறார்கள் அல்லவா? ஆனால் எந்த ஒரு விகாரமும் கூட இல்லாமல் இருந்த ஏதோ ஒரு பவித்திர இல்லற மார்க்கம் இருக்கக் கூடும். உண்மையில் அது சத்யுகத்தில் இருந்தது. அதன் பெயரே சொர்க்கம் என்பதாகும். அது பவித்திர மார்க்கம், சொர்க்கம் ஆகும். பிறகு பதீதமாக ஆகும் பொழுது அது நரகம், ப்ரஷ்டாச்சாரி மார்க்கம் (மோசமான பாதை) என்று கூறப்படுகிறது. இந்த துக்கம், சுகத்தின் (விளையாட்டு)

நாடகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதர்களுக்கு அவ்வப்பொழுது சுகம், அவ்வப்பொழுது துக்கம். அவர்களுக்கு சொர்க்கத்தில் சதா சுகம் இருக்கும், துக்கத்தின் பெயர் அடையாளம் கூட இருக்காது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவே தெரியாது. இங்கு சுகத்தின் பெயர் அடையாளம் கூட இல்லை. விகாரத்தில் செல்வது - இதுவே துக்கம் ஆகும். அதனால் தான் சந்நியாசிகள் கூட சந்நியாசம் செய்கிறார்கள். ஆனால் அது துறவற மார்க்கம் ஆகும். சத்யுகத்தில் இல்லற மார்க்கம் இருந்தது. அது சிவாலயமாக இருந்தது. தேவி தேவதைகள், லட்சுமி நாராயணர் ஆகியோரின் ஜட சித்திரங்கள் கோவில்களில் கூட எப்படி கிரீடம் மற்றும் சிம்மாசனத்துடன் அலங்கரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. பாரதத்தில் தான் ராஜா, ராணி தெய்வீக சம்பிரதாயத்தினராக இருந்தார்கள். வேறு எந்த தர்மத்திலும் அவ்வாறு இல்லை. இராஜாக்களோ இருந்திருக்கிறார்கள் தான். ஆனால் இரட்டை கிரீடம் இல்லை. சத்யுகத்தில் ஆரம்பத்திலிருந்தே இராஜ்யம் நடக்கிறது. ஆதி சனாதன இரட்டை கிரீடமணிந்த தேவி தேவதா தர்மம் இருந்தது. அந்த தர்மம் எவ்வாறு ஸ்தாபனை ஆகியது என்ற இந்த எல்லா விஷயங்களையும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் அறிந்துள்ளீர்கள். சிவபாபாவின் வழிப்படி நீங்கள் துக்க ஹர்த்தா சுகக்கர்த்தா ஆகிறீர்கள். உங்களுடைய தெழிலே இது தான் - எல்லோருடைய துக்கத்தையும் நீக்கி சுகம் அளிப்பது. ஒரு வேளை நீங்கள் கூட யாருக்காவது துக்கம் கொடுக்கிறீர்கள் என்றால் இவர்கள் துக்கஹர்த்தா சுகக்கர்த்தாவின் குழந்தைகள் ஆவார்கள் என்பதை யார் கூறுவார்கள். முதலில் மனதில் எண்ணம் வருகிறது. பிறகு செயலில் வருகிறார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மிகவும் இனிமையானவராக வேண்டும். பகவானே படிப்பிக்கிறார் எனவே உங்களுடைய நடத்தை தெய்வீகமாக ஆகாதவரை மனிதர்கள் உங்கள் மீது எவ்வாறு நம்பிக்கை கொள்வார்கள். கீதையில் கூட "பகவான் கூறுகிறார், நான் உங்களை நரனிலிருந்து நாராயணராக ஆக்குகிறேன்" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. பகவான் அவசியம் சங்கமத்தில் தான் இருக்க வேண்டும். பகவான் கூறுகிறார் - நான் உங்களுக்கு இராஜ்யோகம் கற்பிக்கிறேன் எனவே அவசியம் பழைய உலகத்தின் விநாசம் கூட ஆகியிருக்கக் கூடும். இந்த காரியம் ஒன்றும் கிருஷ்ணருடையது அல்ல. திரிமூர்த்தி காண்பிக்கிறார்கள். ஆனால் சிவனை இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள். பிறகு கூறுகிறார்கள் பிரம்மாவிற்கோ 3 முகங்கள் இருக்கும் என்று. "அவ்வாறாயின் இந்த ஒரு முகம் உடைய பிரம்மா எங்கிருந்து வந்தார்?" இப்பொழுது மனிதனுக்கு 3 முகங்கள் எப்படி இருக்கும். நீங்கள் என்னுடைய அறிவுள்ள புத்திசாலி குழந்தைகள் ஆவீர்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். நீங்கள் தான் உலகத்தின் மீது ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தீர்கள். இப்பொழுது பாபா உங்களை ஆத்ம உணர்வுடையவராக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்பொழுது உங்களை ஆத்மா என்று உணருங்கள். முக்தி தாமத்திற்கு எல்லோரையும் அசரீர் ஆக்கி அனுப்பி விடுகிறார். இங்கு வந்து நீங்கள் இந்த சரீரத்தை தாரணை செய்துள்ளீர்கள். சரீரம் தாரணை செய்து செய்து உங்களுக்கு தேக அபிமானம் உறுதியாகி விட்டது. இப்பொழுது நீங்கள் உங்களை ஆத்மா என்று உணருங்கள். ஆத்மாவாகிய நான் 84 பிறவிகளின் நடிப்பை நடித்துள்ளேன். இப்பொழுது இது கடைசி பிறவி ஆகும். இது போல தங்களிடம் தாங்களே உரையாடுங்கள். இப்பொழுது நீங்கள் ஆத்ம அபிமானி ஆகுங்கள். திரும்பிச் செல்ல வேண்டும் என்று தந்தை கூறுகிறார். பிறகு நீங்கள் சொர்க்கத்தில் வருவீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் என் மூலமாக சொர்க்கத்தின் அரசாட்சியை பெறுவதற்கான உழைப்பு செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். தந்தையை நீங்கள் மறந்து விடுகிறீர்கள். அப்பொழுது அந்த குஷியின் அளவு அதிகரிப்பதில்லை. சாஸ்திரங்களில் எவ்வளவு பெரிய தவறு செய்து விட்டார்கள். சிவபாபாவையே இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள். பூஜை செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது கூட பெயர் ரூபத்திலிருந்து தனிப்பட்டவர் என்று கூறி விடுகிறார்கள். அடே! பின் நீங்கள் பூஜை யாருக்கு செய்கிறீர்கள்? நினைவு யாரை செய்கிறீர்கள்? ஆத்மா புருவ மத்தியில் இருக்கிறது என்றும் கூறுகிறீர்கள். ஆனால் ஆத்மா யாருடைய குழந்தை என்பது கூட யாருக்கும் தெரியாது. நான் ஆத்மா, புருவங்களுக்கு இடையில் இருந்து கொண்டு இந்த சரீரம் மூலமாக நடிப்பை நடிக்கிறேன். இந்த பொம்மையை ஆட்டி வைக்கிறேன். பொம்மலாட்டம் நடக்கிறது அல்லவா? அது மற்ற மனிதர்கள் அமர்ந்து நடனம் செய்கிறார்கள். முதன் முதலாக ஆத்ம அபிமானி ஆக வேண்டும். மற்றும் தந்தை என்ன புரிய வைக்கிறாரோ அதை தாரணை செய்ய வேண்டும். கண்காட்சியில் முதன் முதலில் தந்தையின் அறிமுகத்தைப் புரிய வைக்க வேண்டும் - அவர் அனைவரின் தந்தை ஆவார். அவர் நிராகார். மற்றவர் சாகார பிரஜாபிதா - இருவரும் தந்தைகள் ஆவார்கள். லௌகீக தந்தையும் இருக்கிறார். பரலௌகீக தந்தையும் இருக்கிறார். இவர் எல்லைக்குட்பட்டவர். அவர் எல்லைக்கப்பாற்பட்டவர். இப்பொழுது புதிய படைப்பைப் படைத்து கொண்டிருக்கிறார். நாம் சிவபாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி எடுக்கிறோம். இது போன்ற விஷயங்களை

நம்மிடம் நாமே பேசி பக்குவப்படுத்திக் கொண்டு விட வேண்டும். ஆத்ம அபிமானி ஆக வேண்டும். நாம் சிவபாபாவிடம் படிப்பதற்காகச் செல்கிறோம். பரமபிதா பரமாத்மா நிராகார் ஆவார். பிரஜாபிதா பிரம்மா (சாகார்) உடலுடன் இருப்பவர். நீங்கள் பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் முகவம்சாவளி பிராமணர்கள். உங்களை பிரம்மா தத்து எடுத்துள்ளார். நீங்கள் புதிய படைப்பின் பிராமணர்கள். அவர்கள் பழைய ஸ்தூல பிராமணர்கள். அவர்கள் ஸ்தூல யாத்திரை செய்கிறார்கள். நீங்கள் ஆன்மீக பிராமணர்கள்.

குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது சிரேஷ்டமாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த ஈசுவரிய சேவா ஸ்தாபனம் இருப்பதே பிரஷ்டாச்சாரியிலிருந்து (மோசமான நிலை) சிரேஷ்டாச்சாரி (உயர்ந்தவர்களாக) ஆவதற்கானது. இதை மனிதர்கள் அமைக்க முடியாது. பார்க்கப் போனால் உண்மையிலும் உண்மையான நல்லொழுக்க சங்கம் உங்களுடையது ஆகும். உங்களுடைய தலைவர் பாருங்கள் யார் என்று. நான் மீண்டும் இராஜயோகம் கற்பிக்க வந்துள்ளேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். இது அதே சங்கம் யுகம் ஆகும். இப்பொழுது மனிதனிலிருந்து தேவதை ஆக்குகிறேன். நாம் சூத்திரிலிருந்து இப்பொழுது பிராமணராக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். பிராமணர்களினுடையது உச்சி குடுமி ஆகும். பிரம்மாவும் உச்சியிலிருப்பவர் ஆவார். பிரம்மாவிற்குள் பிரவேசம் செய்பவரை இந்த கண்களால் பார்க்க முடியாது. மற்ற எல்லோரையுமே பார்க்கிறோம். புத்தி மூலமாக அறிந்துள்ளோம். நிராகார தந்தை நமக்கு படிப்பிக்கிறார். பிரம்மாவிற்கு பிராமணர்கள் இங்கு வேண்டும். சூட்சும வதனத்தில் இருக்க முடியாது. தத்து எடுக்கிறார். (வ்யக்த) உடலுடைய பிரம்மாவே அவ்யக்த (சூட்சும) பிரம்மா ஆகிறார். இது மிகவுமே புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம். முதன் முதலில் லட்சியத்தைப் புரிந்து கொண்டு விட்டீர்கள் என்றால் பிறகு எங்கு வேண்டுமானாலும் அமர்ந்து படிக்க முடியும். முரளி தினமும் கேட்க வேண்டும். ஒருநாள் கூட தவறவிட்டால் மிகுந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஏனெனில் குறிப்புகள் மிகவும் ஆழமான வைர ரத்தினங்களாக வெளிப்படுகின்றன. ஒரு முதல் தரமான ரத்தினம் வெளிப்பட்டிருக்கும் மற்றும் நீங்கள் (அன்றைய முரளியை) தவற விட்டு விட்டிருந்தீர்கள் என்றால் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடும். தவறாது முறைப்படி பயிலும் மாணவர்கள் மிகவும் சரியாக இருப்பார்கள். நல்லமுறையில் புருஷார்த்தம் செய்யவில்லை என்றால் உயர்ந்த பதவியை அடைய முடியாது. இதுவே மிகவும் உயர்ந்த படிப்பு ஆகும். சரஸ்வதிக்கு வீணையும், கிருஷ்ணருக்கு புல்லாங்குழலும் கொடுத்துள்ளார்கள். உண்மையில் கிருஷ்ணருக்கு தவறாக கொடுத்து விட்டுள்ளார்கள். இருப்பதோ பிரம்மா. இவர் சிவபாபாவிற்கு பேசுகின்ற வாயாக இருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். கிருஷ்ணர் மற்றும் சரஸ்வதிக்கும் எந்த ஒரு சம்பந்தமும் இல்லை. எல்லாவற்றையும் குழப்பி விட்டனர். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம்.

ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. நான் ஆத்மா இந்த சரீரம் என்ற பொம்மையை ஆட்டி வைத்து கொண்டிருக்கிறேன். நான் இதிலிருந்து தனிப்பட்டுள்ளேன். இவ்வாறு அப்பியாசம் செய்து செய்து ஆத்ம அபிமானி ஆக வேண்டும்.
2. முரளியை ஒரு பொழுதும் தவற விடக் கூடாது. தவறாது முறைப்படி முரளி கேட்பவர் ஆக வேண்டும். படிப்பில் மிக மிகச் சரியாக இருப்பவர் ஆக வேண்டும்.

வரதானம்: பிராமண வாழ்க்கையில் நினைவு மற்றும் சேவையின் ஆதாரம் மூலமாக சக்திசாலி

ஆகி மாயையை வென்றவர் ஆகுக!

பிராமண வாழ்க்கையின் ஆதாரம் நினைவு மற்றும் சேவை ஆகும். நினைவு மற்றும் சேவையின் ஆதாரம் பலவீனமாக இருந்தால் பிராமண வாழ்க்கை சில சமயம் தீவிரமாக நடக்கும் சில சமயம் தளர்ந்ததாக நடக்கும். ஏதாவது சகயோகம் (ஒத்துழைப்பு) கிடைத்தால், யாராவது துணை கிடைத்தால், ஏதாவது சாதகமான குழந்தை இருந்தால் செய்வார்கள் இல்லாவிட்டால் தளர்ந்து போய்விடுவார்கள். எனவே நினைவு மற்றும் சேவை இரண்டிலும் தீவிர வேகம் வேண்டும். நினைவு மற்றும் சுய நலமில்லாத சேவை இருக்கிறது என்றால் மாயாஜீத் ஆவது மிகவும் சகஜமாகும். பிறகு ஒவ்வொரு செயலிலும் வெற்றி தென்படும்.

கலோகன்: யார் அனைத்து சக்திகளிலும் நிறைந்திருக்கிறார்களோ அவர்களே தடைகளை அழிப்பவர்களாக ஆகிறார்கள்.

இனிமையான குழந்தைகளே! இல்லற விவகாரங்களில் இருந்துகொண்டே அற்புதத்தைச் செய்து காட்ட வேண்டும். மிக உயர்ந்த தேவதையாக ஆகி மற்றவர்களை ஆக்கவும் கூடிய சேவை செய்ய வேண்டும்.

கேள்வி : இராஜ்யத்தின் ஆஸ்திக்கான அதிகாரம் எந்தக் குழந்தைகளுக்குக் கிடைக்கின்றது?

பதில் : யார் பாபாவின் நெருங்கிய சம்பந்தத்தில் வருகிறார்களோ, தங்களின் நடத்தை மற்றும் வருமானம் பற்றிய முழுமையான தகவலை பாபாவுக்குக் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஆஸ்திக்கான அதிகாரம் கிடைக்கிறது. அத்தகைய பாபாவின் நேரடிக் குழந்தைகள் தான் இராஜ்யத்தின் ஆஸ்திக்கான அதிகாரத்தினைப் பெறுகிறார்கள். யார் பாபாவுக்கு முன்பு வருவதே இல்லையோ, தங்களைப் பற்றிய தகவலைச் சொல்வதே இல்லையோ, அவர்களுக்கு இராஜ்யத்தின் ஆஸ்தி கிடைக்காது. அவர்கள் மாற்றாந்தாய்க் குழந்தைகள். பாபா சொல்கிறார், குழந்தைகள் தங்களின் செய்தி முழுவதையும் சொல்வார்களானால் இவர்கள் என்ன சேவை செய்கிறார்கள் என்பதை பாபா புரிந்து கொள்வார். பாபா, குழந்தைகளை ஒவ்வொரு நிலையிலும் உயர்ந்த புருஷார்த்தம் செய்ய வைக்கிறார்.

பாடல் : என் மனம் என்ற வாசலில் வந்தவர் யார்?.....

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகள் அறிவார்கள், பரமபிதா பரமாத்மா சிவனுடன் நமக்கு என்ன சம்பந்தம்? பரமபிதா என்று சொல்லத் தான் செய்கிறார்கள். பதீதபாவனன் என்ற சொல்லையும் சேர்த்து விடுங்கள். பதீதபாவனன் பரமபிதா பரமாத்மா சிவனுடன் நமக்குத் தந்தை என்ற சம்பந்தம் உள்ளது என்று மனதில் உள்ளது. பாபா சொல்கிறார், நான் குழந்தைகளுக்கு முன் பிரத்யட்சம் ஆகிறேன். தந்தை குழந்தைகளுடன் தான் ஆன்மீக உரையாடல் செய்கிறார், சந்திக்கவும் செய்கிறார். என்ன விஷயம் புரிய வைக்கப்படுகிறதோ, அதை மற்றவர்களுக்கு சொல்லிப் புரிய வைக்க வேண்டும். இப்போது நீங்கள் ஜெகதம்பா மற்றும் ஜெகத் பிதா பற்றியும் அறிவீர்கள். சிவனை ஜெகத் பிதா எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். ஏனெனில் ஜெகத்தில் (உலகத்தில்) பிரஜைகள் உள்ளனர், அதனால் பிரஜாபிதா பிரம்மா மற்றும் ஜெகத் அம்பா எனச் சொல்லப்படுகிறது. முழு உலகத்திற்கும் அம்பாவாக (தாய்) உள்ளார். இதனால் அவர் படைப்பவர் என்பது தெளிவாகின்றது. இந்த ஞானமும் கூட இருக்க வேண்டும். மனிதர்களோ அனைவரும் பரமாத்மாவை நினைவு செய்கின்றனர். ஆனால் அவரைப் பற்றித் தெரியாது. நீங்கள் இப்போது பரமபிதா பரமாத்மா மற்றும் ஜெகதம்பா, பிரஜாபிதா பிரம்மாவைப் பற்றி அறிவீர்கள். வந்து அவர்களின் குழந்தைகளாக ஆகியிருக்கிறீர்கள். லௌகீக தாய்-தந்தையரோ அனைவருக்குமே உள்ளனர். அவர்களை ஜெகதம்பா, ஜெகத் பிதா எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். ஜெகத் அம்பா, ஜெகத்பிதா இருந்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். இச்சமயம் மீண்டும் நீங்கள் வந்து அவருடையவர்களாக ஆகியிருக்கிறீர்கள். மீண்டும் சரித்திர-பூகோளம் திரும்பவும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. நீங்கள் அறிவீர்கள், இப்போது நாம் பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். பாபா சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்பவர். அதில் லட்சுமி-நாராயணரின் இராஜ்யம் இருந்தது. உங்களுக்கும் இராஜ்ய பதவி கிடைத்திருந்தது. இப்போது மீண்டும் நீங்கள் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆக, நீங்கள் கேட்க வேண்டும், பரமபிதா பரமாத்வைப் பற்றி அறிவீர்களா? இந்த விஷயம் அப்படிப்பட்டது, அதை புரிந்து கொண்டிருந்த போதும் மறந்து விடுகின்றனர். தன்னைத் தான் மறந்து, தாய்-தந்தையை மறந்து ஆஸ்தியை இழந்து விடுகின்றனர். இது யுத்த ஸ்தலமாகவே உள்ளது. நீங்கள் இச்சயம் மாயாவை வெல்வதற்காக யுத்த மைதானத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறீர்கள். எதுவரை முடிவு நேரம் வரவில்லையோ அதுவரை யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கும். அதை யுத்தம் செய்வோரும் அறிந்திருக்கிறார்கள், நாம் விரும்பினால் ஒரு வினாடியில் அனைவரையும் அழித்து விடலாம். இப்போதோ ஒருவர் மற்றவருக்கு ஆயுதங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர். கடன் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர். யாராவது கொன்று விட்டால் கடன் முடிந்து போகும். பாபாவும் செய்தித்தாள் படிக்கின்றார். குழந்தைகளும் செய்தித்தாள் படித்து அதன் மூலம் சேவை செய்ய வேண்டும். பாபாவிடம் கேட்க வேண்டும், பாபா, நீங்களோ மாலிக், பிறகு ரேடியோ ஏன் கேட்கிறீர்கள்? இப்போது குழந்தைகளே, மாலிக் சிவபாபா தான், வாயுமண்டலம் எப்படி உள்ளது என்று எனக்கு எப்படித் தெரியும்? எதுவரை யுத்தம் முதலியவற்றின் அறிகுறிகள் இருக்கும். இச்சமயம் பொய்கள் அநேகம் சொல்கின்றனர். சதாச்சார் கமிட்டிகள் முதலியவற்றையும் அமைக்கின்றனர். அவர்களுக்கு எழுத வேண்டும். குழந்தைகளிலும் நம்பர்வார் உள்ளனர். நீங்கள் அனைவரிடமும் கேளுங்கள், பரமபிதா பரமாத்வோடு உங்களுக்கு என்ன சம்பந்தம்?